ชื่อผลงานวิจัย การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการฝากขายของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ

ชื่อผู้วิจัย นางสายพิณ สีดา

ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

วุฒิการศึกษา การจัดการทั่วไป (บัญชี) ระดับปริญญาตรี

สถานศึกษาที่ติดต่อได้ วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ (038-861568)

E-mail: nameneai@hotmail.com

ปีที่ทำวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ประเภทงานวิจัย วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และศึกษาความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีชั้นสูง เรื่องการฝากขายของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 ประชากรได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ จำนวน 154 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ แบบฝึกปฏิบัติและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้เรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะ ในการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t- test ซึ่งพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2) ความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีชั้นสูง เรื่องการฝากขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพดังนั้นในการจัดกระบวนการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก และจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อมุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้นมีความเข้าใจในเนื้อหารายวิชามากยิ่งขึ้นในด้านการเรียนรู้ทางวิชาการบัญชีนั้นมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในวิชาชีพ ในปัจจุบันวงการธุรกิจได้ขยายตัวมากขึ้นการจัดทำบัญชีมีความสำคัญมากขึ้นประกอบกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศได้วิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็วความสำคัญของข้อมูลการบัญชีต้องอาศัยความถูกต้อง แน่นอน และเชื่อถือได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เห็นถึงความความสำคัญของการปรับปรุงบัญชีเพื่อให้สอดคล้องกับข้อสมมติตามแม่บทการบัญชี

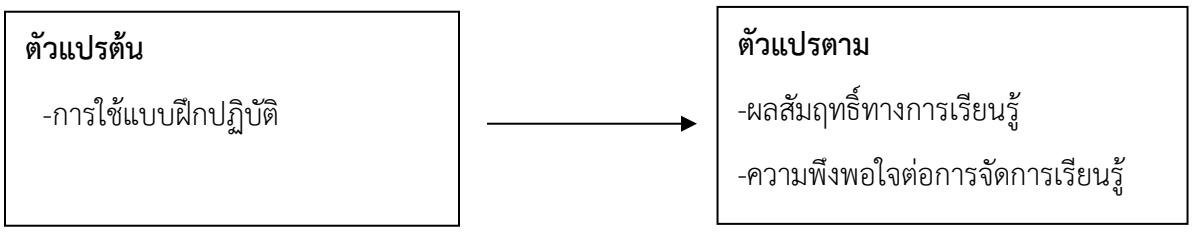
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากปีที่ผ่านมาพบว่านักเรียนโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถบันทึกรายการฝากขายได้อย่างถูกต้อง ปัญหาดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อจะทำให้ประสิทธิผลในการเรียนของนักเรียนดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสามารถในนำไปใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนวิชาบัญชีเล่ม ต่อ ๆ ไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง เรื่องการฝากขายของ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 256ภ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีชั้นสูง เรื่องการฝากขายของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้นหลังจากใช้แบบฝึกปฏิบัติ วิชาการบัญชีชั้นสูง เรื่องการฝากขาย

คำนิยามศัพท์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนทำได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนเรียนและหลังจากการเรียนวิชาบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการฝากขาย โดยใช้วิธีการจัดทำแบบฝึกปฏิบัติที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง

แบบฝึกปฏิบัติ หมายถึง สื่อที่ใช้ฝึกทักษะในการบันทึกบัญชี เรื่องการฝากขาย ให้แก่ผู้เรียนเกิดความชำนาญคล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว

ผลการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเครื่องมือเป็นข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเองและได้ตรวจสอบคุณภาพแล้ว

ปัญหา หมายถึง ปัญหาที่พบในการเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องงบการเงินของเกษตรกรของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน ขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน ทำให้ผลการประเมินมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์

แบบทดสอบก่อนเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ให้นักเรียนกระทำก่อนที่จะเรียนบทเรียน เพื่อประเมินความรู้เดิมที่มีมาก่อน

แบบทดสอบหลังเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ให้นักเรียนทำหลังจากเรียนจบเพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือประมวลประสบการที่บุคคลได้รับจากการเรียนหารสอนทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสมรรถภาพสมอง ซึ่งสามารถวัดออกมาได้เป็นคะแนน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ปริญญานิพนธ์ของเกียรติศักดิ์ ส่องแสง)

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยส (2531: 146) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษ และดินสอ (Paper and Pancil Test)

บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 52) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่า หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้ความรู้ ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระ และตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น

จากความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น พอสรุปคำจำกัดความ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่าหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร

สุจริต เพียรชอบ และ**สายใจ อินทรัมพรรย์** (2523 : 52 -56) กล่าวว่าในการสร้างแบบฝึกต้องยึดหลักตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิยา ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด ซึ่งกล่าวว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องและสามารถกระทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด หรือทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำให้ทำได้ไม่ดี ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนจะมีลักษณะทางภาษาที่ดีก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำบ่อยๆ จากกฎแห่งการฝึกหัดนี้จะช่วยทำให้การฝึกความคิดสร้างสรรค์สัมฤทธิ์ผล

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัดความสามารถและความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไปและควรจะมีแบบฝึกหลายๆแบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดทำแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยจูงใจให้ติดตามต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อ

สรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะมีอยู่หลายแบบ เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะเลือกมาใช้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการฝึก พร้อมกับสอดคล้องกับหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีผู้ทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติไว้หลายท่านดังนี้

อรณัญช์ เชียงแรง (2561 : บทคัดย่อ) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการจัดทำแบบฝึกทบทวนการบวก การลบ การหารจำนวนเต็มและการ

บวก การลบ พหุนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

ฟาอีสะ ศรีตุลาการ (2562 :บทคัดย่อ)การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าในวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 ปรากฏว่า ผลการเรียนของนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น กรกมล ทรงกรานต์ (2550 : บทคัดย่อ) ผลจากการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์รายการค้าด้วยการวิเคราะห์รายการค้าแบบวิธีตัวต่อตัวของนักเรียนพาณิชย์ 1/5 ในวิชา บัญชีเบื้องต้นพบว่านักเรียนที่ไม่เข้าใจเรื่องการวิเคราะห์รายการค้า มีความกระตือรือร้นและสนใจเรื่องการวิเคราะห์รายการค้ามากขึ้น โดยพบว่าจากการที่ทำวิจัยนักเรียนจำนวน 15 คน มีนักเรียนจำนวน 9 คน ที่สามารถวิเคราะห์รายการค้าได้ถูกต้องถึง 100 % จำนวน 1 คน ถูกต้อง 80% และอีกจำนวน 6 คนไม่มาวิเคราะห์รายการค้า ผู้สอนได้สอบถามนักเรียนที่ไม่มาวิเคราะห์รายการค้า บางคนกลัววิเคราะห์รายการค้าไม่ได้ บางคนมัวแต่รอเวลาจนกระทั่งหมดเวลาที่จะต้องมาวิเคราะห์

ภิราภัทร์ แซ่อึ้ง (2562) การแก้ปัญหานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกวิทยาลัยการอาชีพฝางที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ใน รายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการทางการเรียนในวิชา หลักเศรษฐศาสตร์ว่าสำหรับผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนวาสูงขึ้น จากการเรียนโดยไม่ใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก จำนวน 16 คน วิทยาลัยการอาชีพฝาง ตำบลแม่สูน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาผลจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้กระบวนการกลุ่มกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่านักศึกษามีผลคะแนนการทำแบบทดสอบสูงขึ้นคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.89) การใช้กระบวนการกลุ่มช่วยให้นักศึกษาไม่เกิดความเบื่อหน่ายเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากโดยแบ่งให้มีสมาชิกในกลุ่มกลุ่มละ 3 - 4 คนมีความสามารถแตกต่างกันนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูงกว่าเพื่อนสมาชิกในกลุ่มจะทำการช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนกว่า การช่วยเหลือกันเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่พบจากการทำแบบฝึกหัดไม่ถูกต้องปรับเปลี่ยนเป็นสามารถ ทำแบบทดสอบเมื่อเรียนจบเนื้อหาในบทเรียนได้ดีขึ้นกว่าการเรียนแบบบรรยายตามปกติ

สรุปได้ว่า การสร้างความสนใจในบทเรียน เป็นหน้าที่ที่สำคัญของครูผู้สอนที่จะต้องทำให้เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่เร้าความสนใจดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกอยากจะเรียนรู้ ติดตาม แสวงหาคำตอบเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จในการเรียนต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 154 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

- แบบฝึกปฏิบัติ
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
- แบบประเมินความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียน โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการฝากขาย จำนวน 10 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

- แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ซึ่งดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียนเรื่อง การฝากขาย ที่ใช้ในการทดลอง
3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียน โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการฝากขายจำนวน 10 ข้อ
4. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

- นางบุษบง	ชูชัย	ตำแหน่งหัวห้าฝ่ายวิชาการ
- นางสาวสุติมา	มีแย้ม	ตำแหน่งหัวหน้างานวิจัยและนวัตกรรม
- นางสาวหิรัญญา	จิตตะ	ตำแหน่งหัวหน้าแผนกสาขาวิชาการบัญชี

5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ให้ครบถ้วนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มาแก้ไขปรับปรุง
6. นำแบบทดสอบผลการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยแบบฝึกปฏิบัติ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้นักเรียน จำนวน 14 คน ทำแบบทดสอบก่อนการทำสอนหลังจากนั้นครูทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียน ซึ่งเนื้อหาที่ต่อเนื่องกับเนื้อหาใหม่ที่จะเรียน

2. ก่อนการสอน ผู้วิจัยใช้แบบฝึกทักษะ มาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอน วิชาการบัญชีการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการฝากขาย

3. ผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้เรียนจัดทำแบบฝึกทักษะ โดยครูผู้สอนเป็น ผู้กำหนดแบบฝึก เรื่องการฝากขาย

4. นำแบบทดสอบ มาวัดว่าผู้เรียนแต่ละคน ใครมีความรู้มากน้อยเพียงใด โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังการสอน

5. หลังจากนั้นผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ

6. ผู้วิจัยได้สรุปผลจากการใช้แบบฝึกทักษะ ดังนี้

-สรุปผลจากแบบทดสอบก่อน-หลังการเรียน นำมาเปรียบเทียบเรียงลำดับคะแนนมาก-น้อย แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

- แบบประเมินความพึงพอใจแล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้วิธีโดยการหาค่าทางสถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้วิธีโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการฝากขาย ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 โดยนำผลของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงผลในตาราง

ตารางที่ 1-1 ผลของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ

นักเรียน คนที่	**ก่อนเรียน (10 คะแนน)**	**หลังเรียน (10 คะแนน)**	D	D^2
1	5	9	4	16
2	2	6	4	16
3	7	9	2	4
4	5	7	2	4
5	4	8	4	16
6	6	10	4	16
7	4	7	3	9
8	2	7	5	25
9	2	8	6	36
10	5	7	2	4
11	4	5	1	1
12	6	6	0	0
13	1	8	7	49
14	5	7	2	4
ผลรวม	58	104	46	200
$\bar{x}$	4.142857	7.428571		
S.D.	1.79131	1.34246		

ตารางที่ 1-2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อน – หลังเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\overline{x}$	S.D.	T-test
ก่อนเรียน	20	4.14	1.79	6.34*
หลังเรียน	20	7.42	1.34	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1-2 พบว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.14 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.42 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t- test ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 6.34 ซึ่งพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่อง การฝากขาย ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 โดยใช้แบบฝึกทักษะ สามารถสรุปผลดังนี้ ผลการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการฝากขาย ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 ผลวิจัยพบว่าหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง1 เรื่องการฝากขาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านครูผู้สอนและอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาวิชาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.01, 4.24 และ 4.35 ตามลำดับ

อภิปรายผลการศึกษา

การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่อง งบการเงินของเกษตรกร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2563 โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ จำนวน 20 คะแนน นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่าก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 9.14 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 16.05 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เพราะนักเรียนให้ความ

ร่วมมือในการจัดกิจกรรมดังกล่าวและได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึงกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี**สุจริต เพียรชอบ** และ**สายใจ อินทรัมพรรย์** (2523 : 52 -56) กล่าวว่าในการสร้างแบบฝึกต้องยึดหลักตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิยา ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด ซึ่งกล่าวว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องและสามารถกระทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด หรือทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำให้ทำได้ไม่ดี ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนจะมีลักษณะทางภาษาที่ดีก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำบ่อยๆ จากกฎแห่งการฝึกหัดนี้จะช่วยทำให้การฝึกความคิดสร้างสรรค์สัมฤทธิ์ผล

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัดความสามารถและความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไปและควรจะมีแบบฝึกหลายๆแบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดทำแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยจูงใจให้ติดตามต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อ

สรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะมีอยู่หลายแบบ เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะเลือกมาใช้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการฝึก พร้อมกับสอดคล้องกับหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาวางแผนด้านการสอน โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้เรียนบางคนมีผลการเรียนความก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงน้อยขึ้นอยู่กับการจัดบรรยากาศในห้องเรียนอาจไม่เหมาะสม ความสนใจของผู้เรียนมีน้อย ไม่ตั้งใจเท่าที่ควร

2. งานวิจัยในชั้นเรียนนี้ได้กระทำกับนักเรียนจำนวนน้อยเกินไป ควรจะวิจัยกับจำนวนผู้เรียนที่มีจำนวนมากกว่านี้ ซึ่งจะนำไปทดลองใช้วิจัยในครั้งต่อไปกับจานวนผู้เรียนที่มากขึ้น

3. ครูต้องให้ความดูแล และให้คำปรึกษาผู้เรียนในขณะทำกิจกรรม และควรสร้างสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดพัฒนาทักษะต่อไป

บรรณานุกรม

บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ฟาอีสะ ศรีตุลาการ. การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าในวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ. 2562.

ภิราภัทร์ แซ่อึ้ง. 2562. การแก้ปัญหานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี ที่2 แผนก วิชาคอมพิวเตอร์กราฟิ กวิทยาลัยการอาชีพฝางที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ใน รายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์เรื่องการคำนวณค่าความยืดหย่นของอุปสงค์และอุปทานด้วย วิธีการสอนแบบกล่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรัมพรรย์. (2522). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อรณัญช์ เชียงแรง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการจัดทำแบบฝึกทบทวนการบวก การลบ การหารจำนวนเต็มและการบวก การลบ พหุนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1. 2561.

อ้อมน้อม เจริญธรรม. (2547). เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงร้อยแก้วภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกกับการสอนปกติ ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.